

De liefde zal nooit vergaan

De titel die ik boven de preek van vandaag heb gezet is:

'De liefde zal nooit vergaan'. Ik had deze titel op woensdag boven mijn notities gezet. En donderdagochtend las ik deze titel weer. Ik voelde me een beetje aangeslagen, vanwege de verkiezingsuitslag. En alleen het lezen van deze ene zin, bemoedigde me meteen. *'De liefde zal nooit vergaan'.* Dat kan ik niet veranderen. Dat kun jij niet veranderen. Dat kan geen enkele politicus ooit veranderen. *'De liefde zal nooit vergaan'.*

Ik wil vandaag beginnen met het lezen van de passage in de Bijbel waar deze zin in voorkomt. De apostel Paulus is aan het woord. Het is in de eerste eeuw na Christus. Hij richt zich tot de gemeente (de gelovigen) in Korinthe. Een lokale gemeenschap. Een gemeenschap met nogal wat issues. Er waren partijschappen, ruzies en ook morele misstanden. Hij schrijft ze een brief.

1 Korintiërs 13

¹Al sprak ik de talen van alle mensen en die van de engelen – had ik de liefde niet, ik zou niet meer zijn dan een dreunende gong of een schallende cimbaal. ²Al had ik de gave om te profeteren en doorgrondde ik alle geheimen, al bezat ik alle kennis en had ik het geloof dat bergen kan verplaatsen – had ik de liefde niet, ik zou niets zijn. ³Al verkocht ik mijn bezittingen omdat ik voedsel aan de armen wilde geven, al gaf ik mijn lichaam prijs om te worden verbrand – had ik de liefde niet, het zou mij niet baten.

⁴De liefde is geduldig en vol goedheid. De liefde kent geen afgunst, geen ijdel vertoon en geen zelfgenoegzaamheid. ⁵Ze is niet grof en niet zelfzuchtig, ze laat zich niet boos maken en rekent het kwaad niet aan, ⁶ze verheugt zich niet over het onrecht maar vindt vreugde in de waarheid. ⁷Alles verdraagt ze, alles gelooft ze, alles hoopt ze, in alles volhardt ze.

⁸De liefde zal nooit vergaan. Profetieën zullen verdwijnen, klanktaal zal verstommen, kennis verloren gaan – ⁹want ons kennen schiet tekort en ons profeteren is beperkt. ¹⁰Wanneer het volmaakte komt zal wat beperkt is verdwijnen. ¹¹Toen ik nog een kind was sprak ik als een kind, dacht ik als een kind, redeneerde ik als een kind. Nu ik volwassen ben heb ik al het kinderlijke achter me gelaten. ¹²Nu zien we nog maar een afspiegeling, een raadselachtig beeld, maar straks staan we oog in oog. Nu is mijn kennen nog beperkt, maar straks zal ik volledig kennen, zoals ik zelf gekend ben. ¹³Dit is wat blijft: geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de grootste daarvan is de liefde.

Je zou deze passage in drie stukken kunnen knippen:

Vers 1-3: het belangrijkste van alles is: de liefde

Vers 4-7: omschrijving van wat de liefde is – een definitie.

Vers 8-13: de bemoediging: de liefde zal nooit vergaan

Deze passage is zowel een opdracht als ook een bemoediging.

Een opdracht om lief te hebben.

En het is een bemoediging: *8De liefde zal nooit vergaan.*

Het staat er zelfs twee keer, ook nog een keer in vers 13

13Dit is wat blijft: geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de grootste daarvan is de liefde.

Altijd zal de liefde er zijn!

En dat niet alleen, altijd zal er *geloof, hoop én liefde* zijn!

Er is een verband tussen geloof, hoop en liefde denk ik. Geloof heeft te maken met vertrouwen op God. Vertrouwen op God geeft hoop voor de toekomst.

Geloof en hoop zijn een goede voedingsbodem voor liefde.

Ik kan jullie in alle eerlijkheid zeggen. Mijn vertrouwen in de goedheid van God, maakt dat ik vol hoop de toekomst in kijk. Zijn liefde voor mij én voor de ander helpt mij om ook met liefde naar de ander te kijken. Het feit dat ik zijn genade ervaar, helpt mij om ook genadevol naar een ander kan zijn.

Als geloof (vertrouwen) en hoop ontbreken, dan ontstaat angst voor de toekomst, *onzekerheid*.

Ik denk dat onze maatschappij hier onder lijdt...

En angst en onzekerheid is een voedingsbodem voor veel zaken die niets met liefde te maken hebben.

Angst maakt ongeduldig, angst maakt je zelfgericht, angst helpt je om beslissingen te nemen ten koste van de ander, angst en onzekerheid zoekt makkelijk een zondebok, angst en onzekerheid verdraait makkelijk de waarheid, is onverdraagzaam en niet standvastig.

Maar Paulus zegt:

13Dit is wat blijft: geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de grootste daarvan is de liefde.

Ik heb lang gedacht dat gelovigen beter zijn in liefhebben dan niet-gelovigen. Eigenlijk is dat al een aardig arrogante gedachte... Een gedachte die ook ontmaskerd wordt door Paulus: *4.....De liefde kent geen afgunst, geen ijdel vertoon en geen zelfgenoegzaamheid.*

Ik heb teveel oprechte opofferende liefde gezien, juist ook bij niet-gelovigen, dat ik geloof dat liefde veel universeler is. Liefde is niet voorbehouden aan één specifieke groep, *gelovigen bijvoorbeeld*. Het vermogen om lief te hebben is in elk mens aanwezig. (*the Russians love their children too - Sting*)

Elk mens kan liefhebben. En ook ... elk mens kan de ander pijn doen.

Ook niet-gelovigen kunnen liefhebben (thank God)

Ook gelovigen kunnen anderen pijn doen, een zondebok zoeken (helaas)

Elk mens (gelovig en niet gelovig) is geschapen naar Gods beeld en gelijkenis (Gen.1). En ook...elk mens (gelovig en niet-gelovig) is beschadigd (Gen. 3) – elk mens lijdt onder de gevolgen van Adams keuze.

Wanneer we leven op afstand van God, niet in verbinding, dan worden we de slechtere versie van onszelf: trots, zelfzuchtig.

Onze diepste kern is goed. Dat is tenminste wat we lezen in Genesis 1. Nadat God de mens geschapen had, zag hij dat het goed was, *zeer goed*, staat er.

Maar elk mens draagt ook de gevolgen van de zondeval met zich mee. De één is meer beschadigd, dan de ander. Sommigen zijn opgegroeid in situaties waar geen liefde en veiligheid was. De meeste mensen zijn in meer of in mindere mate het vertrouwen in de ander verloren. We hebben allemaal in meer of mindere mate een hechtingsprobleem...

En laten we eerlijk zijn. Niemand heeft gekozen waar zijn wieg heeft gestaan. Ik ben dankbaar dat ik niet geboren ben in bijvoorbeeld Afghanistan. Met wat voor wereldbeeld was ik dan opgegroeid? Met welk mensbeeld? Met welk Godsbeeld? Het is genade dat ik geboren ben in een vrij land. In een democratie, een rechtstaat, in een land waar je mag denken wat je wilt.

Ik ben dankbaar voor de liefde van mijn ouders. Ze waren echt niet volmaakt. Maar ze hebben me wel liefde en zorg gegeven. En ze hebben me kennis laten maken met de God waar zij in geloofden. *En dat heeft mij geholpen in mijn eigen reis met God.*

Als we zo gezegend zijn dat de Heer zich aan ons heeft geopenbaard. Als we van onszelf kunnen zeggen 'ik ben een kind van God' – 'God is mijn vader'. En dat geldt voor de meesten van ons. Dat betekent dat we bevoorrechte mensen zijn.

Een leven met God betekent dat we wandelen op de weg van herstel. Leven met God, door alle omstandigheden van het leven leidt tot heelheid. Groei in heelheid, herstel van beschadigingen van het leven, maakt van ons meer liefhebbende personen.

Het kan niet zo zijn dat je de genade van de Heer hebt ervaren en een haatdragend persoon blijft. De genade van de Heer verandert je, brengt herstel in je leven, echt waar.

Alles in het leven draait om de liefde

1 Korintiërs 13

1Al sprak ik de talen van alle mensen en die van de engelen – had ik de liefde niet, ik zou niet meer zijn dan een dreunende gong of een schallende cimbaal. Jezus is naar onze wereld gekomen om herstel te brengen. Dat is tenminste wat Hij zelf gezegd heeft.

Lucas 4

18'De Geest van de Heer rust op Mij, want Hij heeft Mij gezalfd. Om aan armen het goede nieuws te brengen heeft Hij Mij gezonden, om aan gevangenen hun vrijlating bekend te maken en aan blinden het herstel van hun zicht, om onderdrukten hun vrijheid te geven, 19om een genadejaar van de Heer uit te roepen.'

Jezus brengt herstel. Hij is onze geneesheer. Het gaat om herstel dat het gevolg van een leven verbonden met De Bron. Hij is de wijnstok – wij zijn de ranken (Johannes 15)

We spreken over een proces – niet over een instant verandering. Het gaat over groeien, onderweg zijn. (Het gaat niet om gearriveerd zijn...)

1 Korintiërs 13

4De liefde is geduldig en vol goedheid. De liefde kent geen afgunst, geen ijdel vertoon en geen zelfgenoegzaamheid. 5Ze is niet grof en niet zelfzuchtig, ze laat zich niet boos maken en rekent het kwaad niet aan, 6ze verheugt zich niet over het onrecht maar vindt vreugde in de waarheid. 7Alles verdraagt ze, alles gelooft ze, alles hoopt ze, in alles volhardt ze.

Laten we eerlijk zijn. We lopen voortdurend tegen onze grenzen aan. Hoe vaak laten we ons niet leiden door angst en laten we ons meenemen op een zelfzuchtige weg.

Ik hoop dat deze boodschap je bewust maakt van het feit dat we bevoorrechte mensen zijn. Dat je aangemoedigd wordt om te leven vanuit verbinding met God. Dat maakt van ons liefhebbende mensen.

Steeds wanneer je bij jezelf ziet dat je de weg van liefde verlaat of dreigt te verlaten – mag je Gods hulp inroepen. Hij is altijd dichtbij – Hij woont in je:

Wat zijn uw gedachten Heer over deze situatie?

Wat zijn uw gevoelens?

Wat mag ik doen?

1 Korintiërs 13

13Dit is wat blijft: geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de grootste daarvan is de liefde.

AMEN